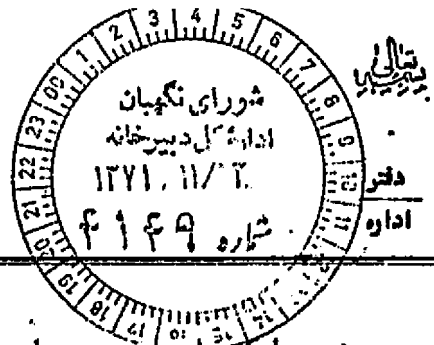

شماره ۱۲۳۳
تاریخ ۱۳۶۱/۱/۱۱
ضمیمه ۱

بسمه تعالی

مخضر مبارک دبیرمخترم شورای نگهبان قانون اساسی دامت برکاته

ضمن ابلاغ سلام و عرض اخلاص خواهشمند است پاسخ دهید، متن ماده ۱۵۲ قانون دیات مصوب ۱۳۶۱ کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی و ماده ۴۴۳ قانون مجازات اسلامی مصوب هشتم - مرداد ماه هزار و سیصد و هفتاد کمیسیون یاد شده که متخذ از متون فقهی و منابع روایی مذهب تشیع میباشد بدین قرار است، درجدا کردن استخوان از عضو بطوریکه آن عضو بی فایده گردد و دو ثلث دیه همان عضو است و اگر بدون عیب درمان شود دیه آن چهارپنجم دیه اصل جدا کردن میباشد و نظر باینکه اکثر متون فقهی و کل منابع روایی بلسان عربی مرقوم گردیده و عبارت (فك العظم من العضو) وارد شده و تنها کتاب فارسی که اینجانب تا کنون ملاحظه کردم کتاب جامع الشتات باقیمانده از آیت اله العظمی حاج میرزا ابوالقاسم قمی رضوان اله تعالی علیه میباشد که در پاسخ سائلی مرقوم فرموده اند دیه در رفتگی اگر عضو بی فایده شده باشد دوسوم دیه آن عضو و اگر بی فایده نشده باشد چهارپنجم این مقدار است. هر عبارتی که در ترجمه مختصر نافع آمده است شبیه این است، اکنون در مقام اجرای این دو ماده قانونی دادگاه سرد و راهی قرار دارد معلوم نیست منظور روایت و متون فقهی و مواد قانونی جدا شدن استخوان عضو و کنار انداخته شدن آن میباشد یا منظور از این عنوان در رفتگی استخوان از مفصل باشد آنچه که عرف و عادت و تجربه نشان داده است در ضایعات بدنی از نوع ضایعات استخوانی و یا به تعبیر بهتر صدمات مربوط به استخوان - خفیف ترین صدمات در رفتگی استخوانها از مفصل میباشد که با اندک تلاشی استخوان در رفته به جای خود انداخته میشود و در مقام مقایسه آنچه از دقت و ظرافت احکام شرعی مخصوصاً از نظر شیعه اثنی عشریسه معهود است دیه هر مجازات در حد دانه همان صدمه وارد شده و به مقدار تجاوز میباشد. و اگر مقصود ضایع شدن استخوان از عضو و به کنار انداخته شدن آن است پس فتوای بعضی از بزرگان دین چگونه قابل توجیه است. علی الحال مجدداً ضمن عرض ارادت خواهشمند است در مقام تفسیر این دو ماده اینجانب را راهنمایی فرمائید.

رئیس دادگاه کیفری یک شعبه ۲ اراک: علی اصغر بیگدلی